

COLUMN – Zaterdag Live 10 maart 2018 - Columnist: Peter Drijver

Veiligheid

Veiligheid.

Gaat het louter om een gevoel van onveiligheid in de buurten? Gaat het om een toenemend aantal inbraken en aanrandingen? En is dat inbreuk op je integriteit, eigendommen en privacy in de openbare ruimte of in de privésfeer? Statistieken en staatssecretarissen sussen ons gevoel van onveiligheid: het zou steeds veiliger worden. Politieke opportunisten wakkeren dat aan: nergens zijn de anti-immigratiepartijen zo groot als op het platteland waar de stemmers bang zijn gemaakt voor een tsunami aan buitenlanders die hun huizen en boerderijen komt leegroven. Zelfs in steden waar de petten en hoeden nauwelijks bij elkaar in de buurt wonen zijn die anti-immigratiepartijen met hun lachwekkende voorbeelden zo machtig. In de steden weten we wel dat niet alles oplosbaar of wegpoetsbaar is: ook Den Haag heeft last van grootstedelijke problematiek waarvoor het college van D66 VVD CDA PvdA en HSP geen oplossing voor heeft. En dat stemt tot een bescheiden zelfreflectie van wat we dán moeten doen als stadsbestuur.

Veiligheid. Partijprogramma's en lijsttrekkers zijn best eenduidig hierover: de stemmers vinden dat heel belangrijk en partijen putten zich uit elke vier jaar uit in constructieve suggesties om die veiligheid vorm en inhoud te geven. Per slot gaat het stadsbestuur sinds de middeleeuwen over bescherming van huis en haard, over orde en over recht. Maar waarom krijgen die partijen dat in zo'n gemeenteraad niet voor ons voor elkaar? Of maken ze zichzelf belangrijker dan ze zijn? Is het eigenlijk grootspraak omdat ze niets te zeggen hebben over de rotzooi op het ministerie van Justitie met zijn gecentraliseerde politie? Of niets te zeggen hebben over de rechtspraak? Of niets te zeggen hebben over de les-inhoud van scholen waarin onze kinderen worden opgevoed? Of is het gewoon kletspraat losgezongen van de realiteit? Zoals het belegen D66 standpunt over prostitutie dat net als tien jaar terug zich louter zorgen maakt over het wel en wee van hun sekswerkers terwijl er geen oog is voor de vrouwenonderdrukking en vrouwenimport die er vandaag de dag plaatsvindt terwijl de overheid de andere kant opkijkt?

Méer partijen in de raad betekent dat de stemmers blijkbaar prijs stellen op een veelkleurige en wijze inbreng. Meer veelkleurige inbreng levert een beter resultaat omdat er beter op de kleintjes kan worden gelet. Dat betekent dat het minder makkelijk is om als een Noord Koreaans regime eens per 4 jaar beleidsafspraken in een betonnen coalitieaccord te gieten. En dan 4 jaar lang de gemeenteraad tot vertoning te maken waarbij de coalitie als klapvee de oppositie stelselmatig wegstemt. Zónder voldoende inhoudelijk debat, zónder op zoek te zijn naar nieuwe oplossingen voor verduidelijkte vragen en problemen.

Collegevorming kan alleen als er voldoende spreektijd is voor de kleintjes en alleen als het politiek debat echt geleid wordt naar bestuurlijke uitspraken. Niet door een scheids die na 90 minuten op zijn fluitje blaast.

Alleen dan kan de machtspolitiek van een 4-jarig regentesk collegeaccord overboord worden gezet en volksvertegenwoordigers weer hun werk doen: de stad besturen. En dat begint met openbaarheid over samenwerking in een college van burgemeester en wethouders. WIE DURFT??